

LA/Outi Lehmus

24.1.1990

Työeläkelaitoksille

LIITE YLEISKIRJEESEEN A 1/90

Eläkelaitoksille lähetettiin yleiskirjeellä A 1/90 tiedoksi tasavallan presidentin vahvistamia lakeja.

Valitettavasti liitteenä olevista lakiteksteistä oli jäänyt pois maatalousyrittäjien eläkelain muuttamista koskevan lain (1312/89) viimeinen sivu. Oheisena laki kokonaisuudessaan uudelleen.

LIITE

Laki maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta
(29.12.1989/1312)

N:o 1312

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 1 §:n 3 momentin 2 kohta, 6 c §:n 5 momentti, 8 §, 11 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti ja 20 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentin 2 kohta 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (595/78), 6 c §:n 5 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1325/88), 8 § muutettuna viimeksi mainitulla lailla sekä 23 päivänä joulukuuta 1970, 3 päivänä joulukuuta 1982, 8 päivänä elokuuta 1986 ja 11 päivänä joulukuuta 1987 annetuilla laeilla (830/70, 882/82, 605/86 ja 1009/87), 11 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 15 §:n 1 momentti 15 päivänä maaliskuuta 1974 annetussa laissa (219/74), sekä

lisätään lakiin uusi 8 a—8 j § seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei kuitenkaan koske

2) maatalousyrittäjää, jonka 8 ja 8 a—8 h §:ssä tarkoitettu työtulo sanottujen pykälien mukaan arvioituna ei vastaa vähintään 500 markan vuosituloa; eikä

6 c §

Perusmäärää laskettaessa ei sovelleta, mitä jäljempänä 8 i §:n 3 momentissa on säädetty. Mitä työntekijäin eläkelain 7 c, 8 ja 8 a §:ssä on säädetty, sovelletaan eläkkeen perusmäärään mutta ei sen täydennysosaan.

8 §

Eläkkeen perusteena olevan työtulon määrittämistä varten maatalousyrittäjälle vahvistetaan se työtulo, jonka hänen voidaan kohtuudella arvioida jatkuvasti saavan tämän lain piiriin kuuluvasta toiminnastaan.

8 a §

Maatilataloudessa viljelmän vuotuinen työtulo on viljellyn maatalousmaan ja kasvullisen metsämaan perusteella määriteltujen vuotuisien työtulojen yhteismäärä.

8 b §

Viljellyn maatalousmaan vuotuista työtuloa määriteltäessä pidetään perustyötulona hehtaariilta:

ensimmäisiltä 12 hehtaariilta	640 markkaa
seuraavilta 10 hehtaariilta	260 markkaa
seuraavilta 10 hehtaariilta	175 markkaa
seuraavilta 30 hehtaariilta	55 markkaa
lopulta hehtaareilta	10 markkaa

Työtulon normaalialue on enintään 130 prosenttia ja vähintään 85 prosenttia perustyötulosta. Jos maatilatalouden harjoittajia, joille työtuloa määritellään, on yksi, ovat sanotut prosenttiluvut 115 ja 70.

Viljellyn maatalousmaan vuotuinen työtulo on maatilatalouden harjoittajien hakemuksessaan 2 momentissa tarkoitettulta normaalialu-

eelta esittämä markkamäärä. Jos sanottua markkamäärää ei esitetä tai esitetty määrä on ilmeisessä ristiriidassa viljelmän tosiasiallisten olosuhteiden kanssa, työtulo on perustyötulon suuruinen.

Siltä ajalta, jolta maatilatalouden harjoittajien maatilatalous viljelmällä ei ole yhdenjaksoisesti jatkunut kahta vuotta, viljellyn maatalousmaan vuotuinen työtulo on vähintään perustyötulon suuruinen.

Viljellyn maatalousmaan vuotuinen työtulo voidaan vahvistaa 1—4 momentin säännöksistä poiketen, jos viljely- tai muu tuotantotapa, viljelmällä työskentelevien maatilatalouden harjoittajien poikkeuksellinen määrä, viljelmän tuottavuus tai muu näihin verrattava syy niin edellyttää.

8 c §

Kasvullisen metsämaan vuotuista työtuloa määriteltäessä pidetään perustyötulona hehtaarlita:

Etelä-Suomessa
ensimmäisiltä 120 hehtaarilta 25,0 markkaa
seuraavilta 280 hehtaarilta 12,5 markkaa

Keski-Suomessa
ensimmäisiltä 150 hehtaarilta 20,0 markkaa
seuraavilta 350 hehtaarilta 10,0 markkaa

Pohjois-Suomessa
ensimmäisiltä 200 hehtaarilta 15,0 markkaa
seuraavilta 500 hehtaarilta 7,5 markkaa

Kasvullisen metsämaan työtulo määritellään 1 momentin mukaista perustyötuloa suuremmaksi, jos maatilatalouden harjoittajat osallistuvat metsän hakkuutöihin tai jos heidän työpanoksensa viljelmän metsätaloudessa muutoin on tavanomaista suurempi.

Työtulo määritellään 1 momentin mukaista perustyötuloa pienemmäksi, jos metsä sijaintinsa vuoksi on erittäin huonotuottoinen tai jos metsän hoitotyöt on sopimuksella tai muutoin annettu muiden tehtäviksi.

8 d §

Viljelmän työtulo jaetaan maatilatalouden harjoittajien kesken siinä suhteessa kuin he ottavat osaa työhön viljelmällä. Tällöin avio-puolisoiden yhteisestä työtulosta katsotaan kummallekin puolisolalle kuuluvan yksi kolmasosa ja loput jaetaan heidän keskenään siten kuin

he ovat yhteisessä hakemuksessaan esittäneet tai, jollei tällaista hakemusta ole tehty, kummallekin tasan. Erityisestä syystä työtulon jakautuminen puolisoiden kesken voidaan kuitenkin vahvistaa edellä sanotusta poiketen.

8 e §

Maatilatalouden työhön osallistuvan perheyrittäjän jäsenen työtulona pidetään hänelle maksettavaa palkkaa ottaen kuitenkin huomioon, mitä 8 §:ssä on säädetty.

8 f §

Poronomistajan vuotuinen työtulo on 12 markkaa hänen omistamaltaan lukuporolta lisättyinä 24 markalla jokaiselta hänen työpäivältään tämän lain piiriin kuuluvassa poronhoitotyössä. Poronomistajan työtuloon lisätään palkkiot hänen paliskunnan poroisäntänä tai rahastonhoitajana tekemästään työstä.

8 g §

Vakuutuksen alkaessa maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa maatalousyrittäjän työtulon. Jos työtuloon vaikuttavat seikat myöhemmin olennaisesti muuttuvat, tarkistetaan se hakemuksesta. Eläkelaitos voi myös omasta aloitteestaan tarkistaa työtulon. Työtuloa ei saa kuitenkaan muuttaa takautuvasti.

Edellä 8 b §:n 4 momentissa tarkoitettulle maatilatalouden harjoittajalle vahvistettu työtulo voidaan sanotussa momentissa mainitun ajan kuluttua tarkistaa vastaamaan viljelmän olosuhteiden mukaista työtuloa, vaikka työtuloon vaikuttavissa seikoissa ei olisi tapahtunut 1 momentissa tarkoitettua olennaista muutosta.

Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana maatalousyrittäjä on täyttänyt 62 vuotta, tarkistetaan työtuloa vain, jos maatalousyrittäjä ei täytä 1 §:n mukaisia vakuuttamisedellytyksiä.

8 h §

Sen estämättä, mitä 8 ja 8 a—8 g §:ssä on säädetty, osa-aikaeläkettä saavan maatalousyrittäjän työtuloksi vahvistetaan puolet 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskimääräisestä työtulosta.

8 i §

Eläkkeen perusteena oleva työtulo saadaan jakamalla vahvistettujen ja työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti tarkistettujen työtulojen yhteismäärä vastaavalla ajalla.

Jos maatalousyrittäjälle on vahvistettu työtuloa 23 vuoden iän täyttämisen jälkeiseltä ajalta, jätetään eläkkeen perusteena olevaa työtuloa määrättäessä sanotun iän täyttämistä edeltäneet työtulot ja vastaava aika huomioon ottamatta.

Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi luetaan myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika, eläkkeen perusteena oleva työtulo sanotulle ajalle lasketaan käyttämällä vahvistettuja ja tarkistettuja työtuloja 1 momentissa säädetystä poiketen työkyvyttömyyden alkamista välittömästi edeltäneen neljän vuoden ajalta. Sanottua neljän vuoden aikaa pidennetään kuitenkin niin monella vuodella kuin maatalousyrittäjä on työkyvyttömyyden alkaessa 52 ikävuotta vanhempi, mutta enintään kahdeksaan vuoteen.

Jos maatalousyrittäjä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1938, korotetaan vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä hänen 8 h §:ssä tarkoitettua osa-aikaeläkkeen ajaksi vahvistettua eläkkeen perusteena olevaa työtuloaan seuraavilla kertoimilla:

Syntymävuosi	Kerroin
1932 tai aikaisempi	1,6
1933	1,5
1934	1,4
1935	1,3
1936	1,2
1937	1,1

8 j §

Eläketurvakeskus voi antaa eläkelaitokselle yleisiä ohjeita 8 ja 8 a—8 g §:n soveltamisesta.

11 §

Mitä 2 momentissa on säädetty, sovelletaan myös maatilatalouden työhön osallistuvaan

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

8 e §:ssä tarkoitettuun sellaiseen perheyriksen jäseneseen, jolle ei makseta palkkaa.

15 §

Edellä 1 §:n 5 momentissa tarkoitettuihin eläketurvakeskuksen, 4 §:ssä tarkoitettuihin eläketurvakeskuksen tai eläkelaitoksen sekä 6 f, 6 g ja 8 g §:ssä tarkoitettuihin eläkelaitoksen päätöksiin saa hakea muutosta ja päätöksen poistamista saa hakea siten kuin työntekijäin eläkelaisissa on säädetty.

20 §

Tätä lakia sovellettaessa viljellyn maatalousmaan pinta-ala lasketaan hehtaarin kymmenesosan ja kasvullisen metsämaan pinta-ala hehtaarin tarkkuudella. Jos pyöritys on mahdollinen molempiin suuntiin, suoritetaan se ylöspäin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan, jos työtulo tulee vahvistettavaksi tai tarkistettavaksi lain voimaantulon jälkeiseltä ajalta.

Maatalousyrittäjän hakemuksesta työtulo tarkistetaan tämän lain säännösten mukaiseksi, vaikka työtuloon vaikuttavissa seikoissa ei olisi tapahtunut 8 g §:n 1 momentissa tarkoitettua olennaista muutosta. Jos tällaista hakemusta ei ole tehty 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä, maatalousyrittäjien eläkelaitos tarkistaa omasta aloitteestaan työtulon. Mikäli tässä momentissa tarkoitettu tarkistus aiheuttaisi sen, että voimassa oleva työtulo alenee, tehdään tarkistus vain, jos maatalousyrittäjä antaa siihen suostumuksensa.

Tässä laissa säädettyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.